Zaawansowane programowanie w Javie Studia zaoczne – Wykład 5

dr hab. Andrzej Zbrzezny, profesor UJD

Katedra Matematyki i Informatyki Uniwersytet Jana Długosza w Częstochowie

27 kwietnia 2024

Zalecana Literatura

Literatura podstawowa

- Cay Horstmann.
 Java. Przewodnik doświadczonego programisty. Wydanie III.
- Joshua Bloch.
 Java. Efektywne programowanie. Wydanie III.
 Wydawnictwo Helion. Gliwice, sierpień 2018.

Wydawnictwo Helion. Gliwice, październik 2023.

- Cay Horstmann.
 Java. Podstawy. Wydanie XII.
 Wydawnictwo Helion. Gliwice, grudzień 2022.
- https://dev.java/

Inne transformacje

- Dotychczas omawiane transformacje strumieniowe były bezstanowe (ang. stateless). Oznacza to, że gdy element jest pobierany z filtrowanego lub odwzorowanego strumienia, wynik nie zależy od poprzednich elementów.
- Istnieje również kilka transformacji stanowych (ang. stateful).
- Przykładowo, metoda distinct zwraca strumień, który dostarcza elementy z oryginalnego strumienia, w tej samej kolejności, z wyjątkiem tego, że duplikaty są pomijane.
- Strumień musi oczywiście pamiętać elementy, które już widział.

```
// Tylko jedno słowo "merrily" jest zachowane
Stream<String> uniqueWords = Stream.of(
   "merrily", "merrily", "gently").distinct();
```

Inne transformacje

- Metoda sorted musi widzieć cały strumień i posortować go wcześniej zanim może zacząć dostarczać jakikolwiek elementy.
 Może się przecież zdarzyć, że najmniejszy element jest ostatnim.
- Oczywiście nie można sortować nieskończonego strumienia.
- Istnieje kilka wersji metody sorted służącej do sortowania strumienia.
- Jedna działa ze strumieniami zawierającymi elementy implementujące interfejs Comparable, a inna przyjmuje Comparator.
- Poniżej sortujemy ciągi znaków od najdłuższego do najkrótszego:

```
Stream<String> longestFirst = words.sorted(
    Comparator.comparing(String::length).reversed());
```

Inne transformacje

- Tak jak w przypadku wszystkich przekształceń strumieni, metoda sorted zwraca nowy strumień, którego elementami są elementy oryginalnego strumienia w odpowiedniej kolejności.
- Oczywiście można posortować kolekcję bez korzystania ze strumieni. Metoda sorted jest przydatna, gdy proces sortowania jest częścią potoku strumienia.

Wycinanie podstrumieni i łączenie strumieni

 Metoda peek zwraca inny strumień zawierający takie same elementy jak strumień oryginalny, ale przy pobieraniu każdego elementu jest wywoływana funkcja. Jest to przydatne przy debugowaniu:

```
Object[] powers = Stream.iterate(1.0, p -> p * 2)
    .peek(e -> System.out.println("Fetching " + e))
    .limit(20).toArray();
```

- Komunikat jest wyświetlany w chwili, gdy element jest rzeczywiście pobierany.
- W ten sposób można sprawdzić, że nieskończony strumień zwracany przez iterate rzeczywiście jest przetwarzany w sposób leniwy.

Wycinanie podstrumieni i łączenie strumieni

- Przy debugowaniu można wykorzystać peek do wywołania metody, w której został ustawiony punkt przerwania (ang. breakpoint).
- W większości IDE można również ustawiać punkty przerwania w wyrażeniach.
- Jeżeli chcemy wiedzieć, co się dzieje w konkretnym punkcie w potoku strumienia, możemy dodać

```
.peek(x -> {
    return; })
```

i ustawić punkt przerwania w drugim wierszu.

27.04.2024

Przykład (Inne transformacje)

- Program r08/r08_05/OtherTransformations.java
 - Kompilacja:

```
javac r08/r08_05/OtherTransformations.java
```

Wykonanie:

```
java r08.r08_05.0therTransformations
```

Zadanie

Przeanalizuj powyższy program i upewnij się, że rozumiesz wszystkie zastosowane w nim konstrukcje.

- Gdy już wiemy, w jaki sposób tworzyć i przekształcać strumienie, doszliśmy do najważniejszego punktu – pobrania odpowiedzi dotyczącej danych ze strumienia.
- Metody, którymi się teraz zajmiemy, są nazywane redukcjami (ang. reductions).
- Redukcje są operacjami kończącymi.
- Redukują one strumień do wartości niebędącej strumieniem, którą można wykorzystać w swoim programie.
- Widzieliśmy już prostą redukcję: metodę count zwracającą liczbę elementów strumienia.

- Inne proste redukcje to max i min, zwracające największą i najmniejszą wartość.
- Zauważmy, że metody te zwracają wartość Optional<T>, która opakowuje wartość zwracaną lub wskazuje, że nie ma żadnej wartości (ponieważ strumień był pusty).
- Dawniej często w takiej sytuacji zwracano wartość null.
- Może to jednak doprowadzić do wyjątków "null pointer exception" związanych ze wskaźnikiem null, wtedy gdy pojawi się on w niedokładnie przetestowanym programie.

- Typ Optional jest lepszym sposobem informowania o braku zwracanej wartości.
- Maksymalną wartość ze strumienia można pobrać w taki sposób:

```
Stream<String> words = Stream.of(
    contents.split("\\PL+")).skip(1);
Optional<String> largest =
    words.max(String::compareToIgnoreCase);
if (largest isPresent()) {
    System out println(
        "largest: " + largest.get()
} else {
    System.out.println("There is no largest word");
```

- Metoda findFirst zwraca pierwszą wartość z niepustej kolekcji.
 Często przydaje się to w połączeniu z filter.
- Przykładowo, można znaleźć pierwszy wyraz zaczynający się od litery Q, jeżeli taki istnieje:

```
Optional<String> startsWithQ =
   words.filter(s -> s.startsWith("Q")).findFirst();
```

- Jeżeli wystarczy, że wybrany zostanie dowolny, niekoniecznie pierwszy, pasujący wyraz, można użyć metody findAny.
- Zwiększa to efektywność przy równoległym przetwarzaniu strumienia, ponieważ strumień może zwrócić dowolny element i nie jest ograniczony do pierwszego.

```
Optional<String> startsWithQ = words.parallel().
   filter(s -> s.startsWith("Q")).findAny();
```

- Jeżeli chcemy po prostu wiedzieć, czy istnieje pasujący element, wystarczy użyć metody anyMatch.
- Ta metoda pobiera argument z predykatem, dzięki czemu nie musimy korzystać z filter.

```
boolean aWordStartsWithQ =
  words.parallel().anyMatch(s -> s.startsWith("Q"));
```

- Istnieją także metody allMatch i noneMatch zwracające true, jeżeli wszystkie elementy spełniają warunki z predykatu lub żaden element nie spełnia warunków.
- Te metody również mogą być zrównoleglone.

Przykład (Proste redukcje)

- Program r08/r08_06/SimpleReductions.java
 - Kompilacja: javac r08/r08_06/SimpleReductions.java
 - Wykonanie: java r08.r08_06.SimpleReductions

Zadanie

Przeanalizuj powyższy program i upewnij się, że rozumiesz wszystkie zastosowane w nim konstrukcje.

Typ Optional

- Obiekt Optional<T> opakowuje obiekt typu T lub brak obiektu.
- W pierwszym przypadku mówimy, że wartość jest obecna.
- Typ Optional<T> jest bezpieczniejszą alternatywą dla referencji do typu T, która może wskazywać obiekt lub przyjmować wartość null.
- Jednak jest on bezpieczniejszy tylko pod warunkiem, że poprawnie z niego korzystamy.

Jak korzystać z typu Optional

- Kluczem do efektywnego wykorzystywania typu Optional<T> jest korzystanie z metody, która tworzy alternatywną wartość, jeżeli zwracana wartość nie istnieje, lub pobiera wartość, jeżeli jest ona obecna.
- Popatrzmy na pierwszy wariant: często istnieje wartość domyślna, którą chcemy wykorzystać, jeżeli nie pojawi się żadna wartość; może to być na przykład pusty ciąg znaków:

```
// Opakowany ciąg znaków lub "", jeżeli brak
String result = optionalString.orElse("");
```

Jak korzystać z typu Optional

Można wywołać kod obliczający wartość domyślną:

Można też wyrzucić wyjątek, jeżeli nie ma wartości:

```
// Przekaż metodę, która zwraca obiekt wyjątku
String result = optionalString.orElseThrow(
          NoSuchElementException::new);
```

Jak korzystać z typu Optional

- Zobaczyliśmy, w jaki sposób utworzyć alternatywną wartość, jeżeli nie ma właściwej wartości.
- Inną strategią przy pracy z wartościami opcjonalnymi jest wykorzystywanie wartości tylko wtedy, gdy jest ona obecna.
- Metoda ifPresent przyjmuje funkcję. Jeżeli wartość opcjonalna istnieje, jest ona przekazywana do tej funkcji. W innym przypadku nic się nie dzieje.

```
optionalValue.ifPresent(v -> Process v);
```

Jak korzystać z typu Optional

 Jeżeli na przykład chcemy dodać wartość do zbioru – o ile taka wartość się pojawi – wywołajmy

```
optionalValue.ifPresent(v -> results.add(v));
```

lub po prostu

```
optionalValue.ifPresent(results::add);
```

- Gdy wywołujemy tę wersję metody ifPresent, funkcja nie zwraca wartości.
- Jeżeli chcemy przetwarzać wynik działania funkcji, użyjmy zamiast tego map:

```
Optional<Boolean> added =
   optionalValue.map(results::add);
```

Jak korzystać z typu Optional

- Teraz added ma jedną z trzech wartości: true lub false opakowane obiektem Optional, jeżeli istniała wartość optionalValue, albo pusty typ Optional w przeciwnym wypadku.
- Ta metoda map jest analogiczna do metody map interfejsu Stream, który już widzieliśmy omawiając metody filter, map oraz flatMap.
- Po prostu wyobraźmy sobie opcjonalną wartość jako strumień o rozmiarze zero lub jeden.
- Wynik ma tutaj rozmiar zero lub jeden i w tym drugim przypadku wywoływana jest funkcja.

Jak korzystać z typu Optional

```
ishell> Set<Integer> results = new TreeSet<>()
results ==> []
jshell> Optional<Integer> optVal = Optional.of(3)
optVal ==> Optional[3]
jshell> Optional<Boolean>added = optVal.map(results::add)
added ==> Optional[true]
jshell> Optional<Boolean>added = optVal.map(results::add)
added ==> Optional[false]
jshell> Optional<Integer> empty = Optional.empty()
empty ==> Optional.empty
ishell> Optional<Boolean>added = empty.map(results::add)
added ==> Optional.empty
```

Jak nie korzystać z typu Optional

- Jeśli nie używamy wartości Optional poprawnie, nie wykorzystamy jej przewagi nad starym podejściem "coś lub null".
- Przykładowo, metoda opakowująca get pobiera opakowany element, jeżeli taki element istnieje, a w przeciwnym przypadku wyrzuca wyjątek NoSuchElementException.
- Dlatego

```
Optional<T> optionalValue = ...;
optionalValue.get().someMethod();
```

nie jest bezpieczniejsze niż

```
T value = ...;
value.someMethod();
```

Jak nie korzystać z typu Optional

 Metoda isPresent daje informację, czy obiekt Optional<T> zawiera jakąś wartość. Jednakże

```
if (optionalValue.isPresent())
  optionalValue.get().someMethod();
```

nie jest prostsze niż

```
if (value != null)
  value.someMethod();
```

 Jak dotąd omówiliśmy sposoby wykorzystywania obiektów Optional utworzonych przez kogoś innego. Teraz poznamy sposoby tworzenia obiektów typu Optional.

Tworzenie wartości typu Optional

- Jeżeli chcemy napisać metodę tworzącą obiekt Optional, istnieje kilka służących do tego statycznych metod, w tym Optional.of(result) oraz Optional.empty().
- Na przykład

```
public static Optional<Double> inverse(Double x) {
    return x == 0 ? Optional.empty() : Optional.of(1 / x);
}
```

- Metoda ofNullable jest wymyślona jako pomost pomiędzy możliwym użyciem wartości null a wartościami opcjonalnymi.
- Optional.ofNullable(obj) zwraca Optional.of(obj) jeżeli obj nie jest null, a Optional.empty() w innym przypadku.

Łączenie flatMap z funkcjami wartości typu Optional

- Przypuśćmy, że mamy metodę f zwracającą Optional<T>
 i docelowy typ T mający metodę g zwracającą Optional<U>.
- Jeżeli byłyby one zwykłymi metodami, moglibyśmy je połączyć, wywołując s.f().g().
- Takie połączenie jednak tutaj nie zadziała, ponieważ s.f() ma typ Optional<T>, a nieT.
- Zamiast tego wywołajmy

```
Optional<U> = s.f().flatMap(T::g);
```

 Jeżeli s.f() istnieje, wykonywana jest g. W innym przypadku zwracany jest pusty Optional<U>

Łączenie flatMap z funkcjami wartości typu Optional

- Jak widać, można to powtarzać, jeżeli mamy więcej metod lub wyrażeń lambda zwracających wartości Optional.
- Możemy wtedy utworzyć ciąg kroków, po prostu łącząc wywołania flatMap które dadzą wynik, pod warunkiem że wszystkie kroki się powiodą.
- Jako przykład przeanalizujmy zaprezentowaną wcześniej bezpieczną metodę inverse i rozważmy bezpieczną metodę do obliczania pierwiastka kwadratowego:

```
public static Optional<Double> squareRoot(Double x)
{
   return x < 0 ? Optional.empty() :
        Optional.of(Math.sqrt(x));
}</pre>
```

Łączenie flatMap z funkcjami wartości typu Optional

 Możemy w takiej sytuacji wyznaczyć pierwiastek kwadratowy z wartości zwracanej przez inverse:

```
Optional<Double> result = inverse(x)
   .flatMap(MyMath::squareRoot);
```

lub – jeżeli wolimy:

```
Optional<Double> result = Optional.of(-4.0)
    .flatMap(Test::inverse)
    .flatMap(Test::squareRoot);
```

 Jeżeli metoda inverse lub squareRoot zwraca Optional.empty(), wynik jest pusty.

Typ Optional

- Metoda flatMap z klasy Optional jest analogiczna do metody flatMap z interfejsu Stream.
- Metoda ta była wykorzystana do połączenia dwóch metod zwracających strumienie poprzez spłaszczenie zwracanego strumienia strumieni.
- Metoda Optional. flatMap działa w taki sam sposób, jeżeli traktujemy wartości opcjonalne jako strumienie o rozmiarze zero lub jeden.

Przykład (Wartości opcjonalne)

- Program r08/r08_07/OptionalDemo.java
- Program r08/r08_07rec/OptionalDemo.java

- Jeżeli po zakończeniu pracy ze strumieniem zechcemy obejrzeć jej wyniki, możemy wywołać metodę iterator zwracającą iterator, za pomocą którego można przeglądać elementy.
- Alternatywnie, możemy wywołać metodę forEach, aby na każdym elemencie wykonać funkcję:

```
stream.forEach(System.out::println);
```

- W strumieniu równoległym metoda forEach przetwarza elementy w dowolnej kolejności. Jeżeli chcemy przetwarzać elementy strumienia po kolei, to możemy wywołać zamiast niej metodę forEachOrdered.
- Oczywiście możemy w ten sposób stracić niektóre lub wszystkie korzyści wynikające z przetwarzania równoległego.

- Częściej jednak będziemy chcieli zebrać wyniki w strukturze danych. Przykładowo, możemy wywołać metodę toArray i otrzymać tablice zawierającą elementy strumienia.
- Ponieważ nie jest możliwe utworzenie uogólnionej tablicy w czasie działania kodu, wyrażenie stream.toArray() zwraca tablicę Object[].
- Jeżeli potrzebujemy tablicy o właściwym typie, przekażmy do niego konstruktor odpowiedniej tablicy:

```
// Wynik wywołania words.toArray()
// jest typu Object[]
String[] result = words.toArray(String[]::new);
```

- Przypuśćmy, że chcemy zebrać wyniki w zbiorze typu HashSet.
- Jeżeli kolekcja jest zrównoleglona, nie można umieścić jej elementów bezpośrednio w pojedynczym obiekcie typu HashSet, ponieważ obiekt HashSet nie jest bezpieczny wątkowo.
- Dlatego nie można użyć metody reduce. Każdy segment musi zaczynać się od własnego pustego obiektu HashSet, a reduce pozwala tylko na podanie jednej wartości. Zamiast tego należy użyć metody collect, która wymaga trzech argumentów:
 - Funkcji do tworzenia nowych instancji obiektu docelowego, przykładowo konstruktora dla obiektu HashSet,
 - Funkcji, który dodaje element do wyniku, przykładowo metody add,
 - Funkcji, który połączy dwa obiekty w jeden, przykładowo metody addAll.
- Zwróćmy uwagę, że obiekt docelowy nie musi być kolekcją. Może to być np. obiekt typu StringBuilder.

Kolekcje wyników

Oto jak działa metoda collect dla obiektu typu HashSet:

```
HashSet<String> result = stream.collect(
   HashSet::new, HashSet::add, HashSet::addAll);
```

- W praktyce nie musimy tego robić, ponieważ istnieje wygodna metoda collect pobierająca instancję interfejsu Collector.
- Natomiast klasa Collectors dostarcza wielu metod fabrycznych dla popularnych struktur.
- Aby umieścić elementy strumienia w liście lub zbiorze, można wywołać:

```
List<String> result = stream.collect(Collectors.toList());
```

lub

```
Set<String> result = stream.collect(Collectors.toSet());
```

Kolekcje wyników

 Jeżeli chcemy kontrolować, jakiego rodzaju zbiór otrzymujemy, możemy użyć wywołania:

```
TreeSet<String> result = stream.collect(
    Collectors.toCollection(TreeSet::new));
```

lub

```
HashSet<String> result = stream.collect(
    Collectors.toCollection(HashSet::new));
```

Kolekcje wyników

 Aby utworzyć listę ArrayList zawierającą elementy strumienia można użyć wywołania:

```
List<String> asList = stringStream.collect(
    ArrayList::new, ArrayList::add, ArrayList::addAll);
```

albo prościej:

```
List<String> asList = stringStream.collect(
   Collectors.toCollection(ArrayList::new));
```

 Aby utworzyć obiekt klasy StringBuilder zawierający połączone łańcuchy znaków ze strumienia można użyć wywołania:

```
StringBuilder concat = stringStream.collect(
    StringBuilder::new, StringBuilder::append,
    StringBuilder::append);
```

Kolekcje wyników

 Aby zebrać wszystkie łańcuchy znaków będące elementami strumienia, stosujemy metodę joining:

```
String result = stream.collect(Collectors.joining());
```

 Jeżeli chcemy, aby elementy były rozdzielone znacznikiem, przekazujemy go do metody joining:

```
String result = stream.collect(Collectors.joining(", "));
```

 Jeżeli strumień zawiera obiekty inne niż łańcuchy znaków, należy je najpierw przekonwertować na łańcuchy znaków:

```
String result = stream
  .map(Object::toString)
  .collect(Collectors.joining(", "));
```

- Jeżeli chcemy zredukować zawartość strumienia do sumy, średniej, wartości maksymalnej lub minimalnej, używamy jednej z metod summarizing(Ing|Long|Double).
- Te metody pobierają funkcję mapującą obiekty strumienia na liczby i zwracają wynik typu (Int|Long|Double)SummaryStatistics, równocześnie obliczając sumę, średnią, maksimum i minimum.

```
IntSummaryStatistics summary = words.collect(
    Collectors.summarizingInt(String::length));
double averageWordLength = summary.getAverage();
double maxWordLength = summary.getMax();
```

Przykład (Kolekcje wyników)

Program r08/08_08/CollectingResults.java

Zadanie

Przeanalizuj powyższy program i upewnij się, że rozumiesz wszystkie zastosowane w nim konstrukcje.